

man skulle hjælpe i nærområdet, og derfor vil jeg gerne give hr. Helge Adam Møller muligheden for at svare på, om Det Konservative Folkeparti har aftaler med nogle nærområder i Afrika, hvortil man kan sende flygtninge, og som har vist vilje til at modtage flygtninge efter aftale med Det Konservative Folkeparti og eventuelt kommende regeringspartnere.

Indtil da, siger hr. Helge Adam Møller, skal vi bruge økonomisk pression, og vi skal bruge sanktioner. Så vil jeg spørge: Er hr. Helge Adam Møller ikke klar over, at på det tidspunkt, da Danmark var deltager i en total økonomisk boykot af Serbien, Restjugoslavien, hvor det ikke var muligt at sende noget som helst derned, ikke en gang oppositionsblade var det tilladt at sende derned på grund af denne skærpede boykotsituation, var det eneste, vi i den situation fra dansk side forsøgte at sende tilbage, folk, der var flygtet dernedefra?

Er hr. Helge Adam Møller overhovedet ikke klar over det? Sov hr. Helge Adam Møller på de møder, som vi havde ovre i Indenrigsministeriet, hvor det blev gennemgået, hvordan man fra Indenrigsministeriets og politiets side forsøgte at sende folk tilbage f.eks. via Italien, eller er det bare en, skal vi sige, bevidst forglemmelse?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Forhenværende statsminister Poul Schlüter har lagt op til, at der skulle indgås et nationalt kompromis på dette område. Det er lidt interessant, at hr. Helge Adam Møller slet ikke kom ind på det i sin tale.

Jeg tror, der er mange andre, der også er interesseret, men vi er i hvert fald i Fremskridtspartiet meget interesseret i at høre, hvor langt man er nået med disse forhandlinger om et nationalt kompromis, og hvilke nationale kompromiser det Det Konservative Folkeparti er villig til at indgå. Sådan som jeg har forstået, at det blev lagt frem af Poul Schlüter, skulle det jo være et kompromis, der gjorde, at man lagde låg på hele denne debat, og det ville være interessant at høre, om hr. Helge Adam Møller er enig med forhenværende statsminister Poul Schlüter.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Helge Adam Møller undslod sig ikke for at bruge betegnelsen bestikkelse om Somaliaaftalen.

Er hr. Helge Adam Møller bekendt med, eller er han ikke bekendt med, at den danske direktør i New York for UNHCR udsendte en pressemeldelse, hvori han utvetydigt fastslog, at den danske aftale var fuldt ud i tråd med UNHCR's og FN's politik på området? Og havde hr. Helge Adam Møller lejlighed til at høre generalsekretær Kofi Annan fra FN holde foredrag og besvare spørgsmål om disse ting i Nationalmuseets festsal, hvor han udtalte sig på linje med direktøren for UNHCR? Det var det ene.

Det andet er: Hr. Helge Adam Møller kan sikkert ikke lide menneskehandel – det er der ingen af os der kan – men han opfordrer til en brutal menneskehandel. Fordi et land ikke vil modtage seks flygtninge retur, vil han nægte danske midler til andre borgere i dette land, som intet har med den sag at gøre, midler til at rydde miner, til at bygge veje, til at bygge elektricitetsværker og til at skaffe vand til sultende og tørstende mennesker. Det er menneskehandel, så Det Konservative Folkeparti skulle skamme sig langt væk.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, hvad han tror vil blive konsekvensen, såfremt man begynder at lave sanktioner mod de lande, der modtager udviklingsbistand.

En af baggrundene for, at vi rent faktisk giver bistand, er jo den fattigdomsbekæmpelse, som også skal medvirke til, at der ikke kommer flere flygtninge, så hvis vi nu begynder at skære i ulandsbistanden over for Vietnam og Indien, hvad betyder det så for flygtningestrømmen fra disse lande? Betyder det, at vi, som hr. Arne Melchior nævnte det, skal til at nedlægge de ulandsbistandsprojekter, som vi er i gang med i disse lande, på grund af at vi skal skære i ulandsbistanden? Hvad får det af konsekvenser for flygtninge? Hvad betyder det for nabolandene? Skal vi så til at give nabolandene penge i stedet for?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg ved ikke, hvor naiv man kan være for at blive valgt til Folketinget, men der er tilsyneladende ikke de store grænser.

Jeg vil godt svare på det sidste spørgsmål, som også har forbindelse med det, som hr. Arne Melchior spurgte om: Skal det virkelig gå ud